

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 30 maj 1931 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, angående beräkning av bevillningarna för budgetåret 1931/1932, m. m.

Jämlikt § 40 riksdagsordningen avgiver bevillningsutskottet härmed förslag till beräkning av de särskilda bevillningarnas belopp för budgetåret 1931/1932 vid tillämpning av gällande eller vid innevarande riksdag fastställda grunder.

På sätt framgår av det vid årets statsverksproposition fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 januari 1931 (bilaga till 1931 års statsverksproposition: inkomsterna), har chefen för finansdepartementet nämnda dag underställt Kungl. Maj:ts prövning finansplan och inkomstberäkning för budgetåret 1931/1932 jämte därmed sammanhängande frågor. Departementschefen har därvid anmält, bland annat, riksräkenskapsverkets skrivelse den 6 december 1930 med inkomstberäkning för nämnda budgetår (Inkomsterna: bilaga I).

I sitt anförande till förenämnda statsrådsprotokoll uttalade departementschefen sig till en början om det ekonomiska läget under år 1930, vilket han betecknade som något sämre än näst föregående år. Beträffande därefter de grunder, på vilka den av departementschefen uppgjorda finansplanen vilade med hänsyn till utsikterna i ekonomiskt hänseende för budgetåret 1931/1932, anförde departementschefen, att utgångspunkterna härutinnan uppenbarligen vore mer än vanligt ovissa. Att även för Sveriges del innevarande kalenderår komme att uppvisa ett sämre ekonomiskt resultat än förra året syntes departementschefen emellertid högst antagligt, och vad angick utsikterna för första halvåret 1932 — därom meningarna förefölle gå mera i sär — förklarade departementschefen sig hålla för sannolikt, att en återgång till de relativt goda tider vi haft under de senaste åren ej komme att ske så snabbt som vissa optimistiska bedömare ansåge troligt.

Vid anmälan av finansplanen lämnade departementschefen vidare, med hänsyn till kassafondens betydelse ur statsregleringssynpunkt, en översikt av fondens utveckling under den senast tilländalupna femårsperioden. Departementschefen konstaterade därvid, att kassafonden under de senaste budgetåren varit stadd i fortgående stegring, så att behållningen, som vid början av budgetåret 1927/1928 utgjort 30.91 miljoner kronor, vid utgången av sistförflutna budgetår stigit till 78.76 miljoner kronor. Där-

ifrån borde emellertid avräknas det belopp å 5 miljoner kronor, som av 1930 års riksdag tagits i anspråk för finansiering av statsregleringen för budgetåret 1930/1931, varefter i fonden kvarstode ett belopp av 73.76 miljoner kronor. I sammanhang därmed redogjorde departementschefen för olika omständigheter, som påverkade utfallet av statsregleringen för innevarande budgetår, samt framhöll, att man för det dåvarande hade att utgå från sannolikheten av en, måhända rätt kännbar, påfrestning på kassafonden till täckande av brist i sagda statsreglering.

Resultatet av budgetarbetet hade blivit, enligt vad departementschefen framhöll, att i riksstatsförslaget skattebudgetens utgiftssida slutade på ett belopp av 785.⁹⁰ miljoner kronor, medan summan av skattebudgetens påräkneliga inkomster utgjorde 749.²¹ miljoner kronor. Ett ytterligare inkomstbelopp av 36.⁶⁹ miljoner kronor var sålunda erforderligt för budgetens balansering.

När det gällde att anskaffa medel för att täcka denna brist, utgick departementschefen ifrån att några skatteförhöjningar eller nya skatter ej borde ifrågasättas. Däremot syntes det honom självfallet, att i ett läge sådant som det föreliggande de besparade tillgångar, som uppsamlats i statsverkets kassafond, borde bidra med ett avsevärt belopp. Departementschefen ansåg detta så mycket mera på sin plats, som tvivelsutan fonden för närvarande vore större än dess ändamål krävde och en alltför stor anhopning av besparade medel under gynnsammare statsfinansiellt läge alltid innebure en stark frestelse till statsutgifter, som måhända icke vore oundgängligen nödvändiga. Även med denna utgångspunkt måste det emellertid med hänsyn till det befarade underskottet på löpande budget anses uteslutet att av kassafondens tillgångar taga i anspråk hela det belopp, som erfordrades för att täcka nyssnämnda underskott. Härvid borde jämväl beaktas, att inkomstberäkningarna för budgetåret 1931/1932 på grund av de ovissa faktorer, varmed man hade att räkna, innefattade så många osäkerhetsmoment, att, även om försiktighet vid beräkningarna iakttoges, icke heller nästa statsreglering kunde förutsättas vara under alla förhållanden säkerställd. Skulle lågkonjunkturen bliva mera djupgående och av längre varaktighet, än man då utginge ifrån, kunde ett alltför kraftigt grepp ur kassafonden medföra bekymmersamma konsekvenser för senare statsregleringar.

Efter att hava avvisat tanken att genom beslut vid innevarande års riksdag i förtid ändra den år 1926 fastslagna ordningen för rusdrycksmedlens användning föreslog departementschefen på skäl, som av honom närmare utvecklades, att — till undvikande av nya eller höjda skatter — av fonden för statsskuldens amortering skulle tagas i anspråk ett belopp av 13.⁴⁶ miljoner kronor (exakt 13,455,000 kronor). Detta belopp motsvarade summan av de till kapitalbudgeten hörande anslag till statens affärsverksamhet, fonden för statens aktier, statens utlåningsfonder samt fonden för mötande av förluster å aktiebolaget Kreditkassan av år 1922, som

enligt budgetförslaget skulle täckas av andra statsinkomster än lånemedel.

Under förutsättning av bifall härtill skulle — fortsatte departementschefen vidare — underskottet i statsregleringen nedbringas till 23,23 miljoner kronor. Detta belopp var enligt departementschefens mening icke större, än att det borde kunna täckas ur kassafonden. Departementschefen förordade alltså, att av sistnämnda fonds tillgångar sagda summa disponerades för budgetens balansering. Därmed skulle fonden nedbringas till omkring 50 miljoner kronor, varifrån dock ytterligare vore att avräkna vad som åtginge till täckande av eventuell brist i löpande eller nästkommande statsreglering.

I överensstämmelse med de grunder, som här översiktligt återgivits, er nåddes balans i statsregleringsförslagets skattebudget.

Uti det i statsverkspropositionen intagna förslaget till riksstat äro bevillningarna, i överensstämmelse med departementschefens förslag, beräknade till följande belopp:

Inkomst- och förmögenhetsskatt	kronor	158,000,000
Utjämningskatt	»	4,800,000
Utskiftningskatt	»	100,000
Bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter	»	500,000
Stämpelmedel	»	53,000,000
Automobilskattemedel	»	52,000,000
Tullmedel	»	138,000,000
Tobaksskatt	»	67,000,000
Brännvinstillverkningskatt	»	18,500,000
Rusdrycksförsäljningsmedel:		
Partihandelsbolag	»	9,000,000
Detaljhandelsbolag	»	24,000,000
Omsättnings- och utskänkningskatt å spritdrycker ..	»	40,000,000
Maltskatt	»	17,500,000
Postverket (överskott)	»	15,000,000

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen besluta, att inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1931 skall utgå med 145 procent av de i 18 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgade grundbelopp.

Beträffande vad departementschefen och riksräkenskapsverket anfört i fråga om beräkningen av bevillningarna får utskottet hänvisa till ovan omnämnda statsrådsprotokoll (»Inkomsterna» sid. 15—22 och 24 samt den därtill fogade bilagan I sid. 9—38 och 60—67).

I en den 21 maj 1931 dagtecknad proposition, nr 220, har Kungl. Maj:t framlagt förslag till beräkning av vissa inkomster å riksstaten för budgetåret 1931/1932. Av vad chefen för finansdepartementet anfört till det vid nämnda proposition fogade statsrådsprotokollet över finansärenden må här följande redogörelse lämnas.

Den 29 april 1931 hade riksräkenskapsverket jämlikt dess instruktion framlagt beräkning rörande utfallet av löpande statsreglering. Enligt denna beräkning, vilken grundade sig på uppgifter från de olika ämbetsverken och myndigheterna, skulle större överskott att tillföras kassafonden uppstå å skattetitlarna inkomst- och förmögenhetsskatt, stämpelmedel, tullmedel och tobaksskatt, och sammanlagt skulle inkomsterna, efter avdrag av underskott å vissa inkomstitlar, komma att medföra ett överskott att tillföras kassafonden av 9.22 miljoner kronor. Utgifterna åter beräknades medföra en nettobelastning av kassafonden med 13.31 miljoner kronor. Enligt denna beräkning skulle alltså kassafonden genom löpande statsreglering tagas i anspråk med ett nettobelopp av 4.09 miljoner kronor.

Riksräkenskapsverkets ifrågavarande beräkning syntes departementschefen i huvudsak väl grundad. Enligt numera tillgängliga uppgifter hade emellertid senast redovisade månad att uppvisa en tillfällig meruppbörd av stämpelmedel på mellan 2 och 3 miljoner kronor utöver vad riksräkenskapsverket haft anledning räkna med. Å andra sidan hade tulluppbörden under sistlidna april månad visat stark nedgång i jämförelse med samma månad i fjol. Det syntes för den skull sannolikt, att den slutliga bristen i budgeten komme att röra sig kring det av riksräkenskapsverket kalkylerade beloppet.

Departementschefen erinrade vidare, att under riksdagens lopp åtskilliga ändringar vidtagits i avseende å det i statsverkspropositionen framlagda budgetförslagets utgiftssida ävensom att å andra sidan vissa anslagsminskningar vore att anteckna. Under förutsättning bland annat att lånemedel icke toges i anspråk för det på riksdagens initiativ beslutade anslaget å 3.50 miljoner kronor till förslag för inköp av smågatsten, syntes man, enligt vad ett av departementschefen verkställt överslag gäve vid handen, hava att räkna med att skattebudgeten — bortsett från de anslag, som täckas av automobilskattemedel — i förhållande till statsverkspropositionen ökats med i runt tal 7.4 miljoner kronor.

Beträffande konjunkturutsikterna framhöll departementschefen, att vad som efter statsverkspropositionens avlåtande inträffat syntes bestyrka riktigheten av den tveksamhet rörande ett snart inträdande omslag i konjunkturerna, varåt departementschefen då, på sätt ovan omförmälts, gav uttryck. Med den oklarhet, som alltjämt rådde inom det ekonomiska livet, läte det sig fortfarande icke göra att fälla något säkrare omdöme rörande utsikterna för framtiden. Redan den omständigheten, att under de gångna månaderna några bestämda tecken knappast förmärkts, som varslade om en ljusning i konjunkturerna, syntes emellertid

böra uppmärksammas vid fastställandet av inkomstberäkningarna för nästa budgetår. Departementschefen hade för den skull ansett särskild anledning i år föreligga att ånyo upptaga spörsmålet om inkomstberäkningarna till omprövning.

För att erhålla material till ett dylikt bedömande hade departementschefen, på sätt även föregående år skett, anmodat cheferna för vederbörande verk och företag att till den 1 maj inkomma med förnyade beräkningar rörande den sannolika avkastningen för nästa budgetår av vissa inkomsttitlar i riksstaten, som vore av större statsfinansiell betydelse, nämligen stämpelmedel, tullmedel, tobaksskatt, överskotten å affärsverken, inkomsten från Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag samt rusdrycksmedlen.

Enligt de mottagna svaren skulle i fråga om de angivna inkomsttitlarna anledning till sänkning i statsverkspropositionens beräkningar föreligga beträffande tullmedlen med 2 miljoner kronor eller från 138 miljoner till 136 miljoner kronor, beträffande överskotten å statens järnvägar och statens vattenfallsverk — vilka överskott i statsverkspropositionen beräknats till respektive 30 miljoner och 15.15 miljoner kronor — med respektive 4 miljoner och 0.15 miljon kronor samt beträffande inkomsten av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, i budgetförslaget upptagen till 7 miljoner kronor, med 1 miljon kronor. Dessa minskningar utgjorde tillhoppa 7.15 miljoner kronor. Höjning hade icke ifrågasatts av någon av de nämnda inkomsttitlarna.

De sålunda gjorda förnyade inkomstberäkningarna fann departementschefen sig böra med vissa jämkningar biträda. Departementschefen, som ansåg skäl föreligga att bibehålla statsverkspropositionens beräkning av tullmedlen, sammanfattade sitt ställningstagande i övrigt till dessa beräkningar sålunda, att av ifrågavarande större inkomsttitlar i statsverkspropositionen »diverse inkomster» borde höjas med 0.4 miljon kronor samt »statens vattenfallsverk» ävenledes med 0.4 miljon kronor, men att nedsättning syntes böra företagas för »statens järnvägar» med 4 miljoner kronor, för »Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag» med 1 miljon kronor, för »allmänna järnväglånefonden» med 0.1 miljon kronor och för »fonden för låneunderstöd» med 0.4 miljon kronor. Slutresultatet skulle alltså bliva en sänkning i förhållande till statsverkspropositionen med 4.7 miljoner kronor.

Då enligt de verkställda beräkningarna skattebudgetens utgiftssida — bortsett från anslagen att täckas med automobilskattemedel — skulle komma att överstiga budgetförslagets motsvarande slutsumma med 7.4 miljoner kronor, medan inkomsterna — fränsett automobilskatttitlarna — borde beräknas 4.7 miljoner kronor lägre än i statsverkspropositionen, skulle följaktligen bristen i allmänna skattebudgeten för närvarande kunna uppskattas till i runt tal 12.1 miljoner kronor.

Vid övervägande av frågan om anvisande av utväg att täcka denna

brist hade departementschefen liksom vid framläggandet av finansplanen i årets statsverksproposition utgått ifrån att under nuvarande förhållanden på det ekonomiska området skatteförhöjningar eller nya skatter borde undvikas. Departementschefen hade därför närmast undersökt, huruvida — utöver vad i statsverkspropositionen föreslagits — tillgängliga medelsreserver kunde för ändamålet anlitas.

Med avseende härå erinrade departementschefen till en början därom, att enligt statsverkspropositionen ett belopp av 13,455,000 kronor, motsvarande utgifter för kapitalökning, föreslagits skola disponeras ur fonden för statsskuldens amortering. På liknande sätt syntes det ytterligare belopp av 3.50 miljoner kronor, som nu under kapitalökningsbudgeten beslutats till förslag för inköp av smågätsten och som, enligt vad ovan nämnts, enligt departementschefens uppfattning borde täckas av andra statsinkomster än lånemedel, kunna tagas i anspråk av nämnda fonds tillgångar. Ifrågavarande inkomsttitel skulle sålunda i riksstaten beräknas till 16,955,000 kronor.

För täckande av återstående brist i budgetförslaget, i runt tal 8.6 miljoner kronor, föreslog departementschefen, att kassafonden anlitas. Vid tiden för statsverkspropositionens framläggande ansåg departementschefen visserligen, att bidraget ur denna fond borde begränsas till ungefär det belopp av 23.23 miljoner kronor, som därvid föreslogs. Det förutsattes emellertid då, att fonden skulle komma att utsättas för en kännbar påfrestning för täckande av brist i löpande statsreglering. Enligt de ovan omförmälda, nya beräkningarna vore ställningen härutinnan gynnsamare än man tidigare vågat utgå ifrån. Med hänsyn härtill syntes kassafonden i själva verket, även om därifrån toges i anspråk vad nu föresloges i ytterligare tillskott för finansiering av nästkommande statsreglering, icke komma att nedbringas till lägre belopp än departementschefen vid tiden för statsverkspropositionens framläggande räknade med. Med det sålunda ifrågasatta ytterligare tillskottet av cirka 8.6 miljoner kronor skulle bidraget från kassafonden till nästkommande budgets finansiering stiga från 23.23 miljoner till 31.83 miljoner kronor. Då kassafondens vid ingången av innevarande budgetår icke disponerade tillgångar utgjorde 73.76 miljoner kronor, skulle alltså fonden — bortsett från den påkänning, som kunde bli följden av en mindre brist i löpande statsreglering — nedbringas till omkring 41.93 miljoner kronor. Givetvis borde hinder ej möta att låta det angivna beloppet av 31.83 miljoner kronor, varmed kassafonden skulle bidra till nästa statsreglering, i anledning av den fortsatta anslagsbehandlingen vid innevarande riksdag undergå smärre jämkningar uppåt eller nedåt. Med hänsyn till det ovissa läget och till kommande statsregleringar fann departementschefen det däremot icke tillrådligt att i väsentligen större utsträckning anlita fonden för budgetens finansiering.

1:o.

Inkomst- och förmögenhetsskatten.

Rörande utfallet av 1931 års taxeringar till inkomst- och förmögenhetsskatt har inom finansdepartementet före avlåtandet av ovan omförmälda proposition nr 220 upprättats följande, den 20 maj 1931 dagtecknade promemoria:

»Efterföljande beräkningar äro i huvudsak grundade på särskilt infordrade uppgifter rörande utfallet av taxeringarna i de taxeringsdistrikt, där taxeringsarbetet hunnit avslutas vid medio av innevarande maj. För landsbygden föreligger härvid ett relativt betydande material. Jämväl för städerna hava uppgifter inkommit för ett avsevärt antal taxeringsdistrikt. För Stockholms stad föreligger emellertid ännu ej några motsvarande sammanräkningar rörande taxeringsresultaten. Ett antal i Stockholm taxerade bolag har dock underkastats särskild undersökning.

Beskattningsbart belopp, miljoner kronor:	Aktiebolag	Övriga
Stockholm	282	706
Göteborg	78	203
Malmö	22	89
Övriga städer med mer än 10,000 invånare	85	460
Städer med mindre än 10,000 invånare	17	188
Samtliga städer	484	1,646
Landsbygd	45	703
Gemensamt taxeringsdistrikt	—	16
Hela riket	529	2,365
Beräknad skatteprocent i medeltal (under förutsättning att inkomst- och förmögenhetsskatten skall utgå med 145 procent å skattens grundbelopp)	7.7 %	5.3 %
Uträknad skatt miljoner kronor	40.7	125.3
		166.0
Härav beräknas inflyta 95.5 procent eller miljoner kronor		158.5

Även om det icke är osannolikt, att inflytandeprocenten blir lägre än vad ovan antagits och därmed skattens avkastning kommer att stanna något under vad sålunda beräknats, saknas tillräckliga stöd i det använda materialet för att beräkna inkomst- och förmögenhetsskatten till lägre belopp än i statsverkspropositionen, eller 158 miljoner kronor.»

I sitt anförande till det vid propositionen nr 220 fogade statsrådsprotokollet har chefen för finansdepartementet för egen del beträffande förevarande inkomsttitel framhållit, att enligt de uppgifter, som till departementet inkommit, anledning knappast förefunnes att vare sig höja eller sänka statsverkspropositionens beräkning, som slutade på 158 miljoner kronor.

Utskottet.

På sätt framgår av oförmälda proposition nr 220 har den i skattebudgeten för nästkommande budgetår påräkneliga bristen, som i statsverkspropositionen upptagits till 36.⁶⁹ miljoner kronor, sedermera beräknats komma att ökas med 12.1 miljoner kronor. I enlighet med i nämnda proposition nr 220 framställt förslag har riksdagen numera beslutat, att av fonden för statsskuldens amortering ett belopp av 16.⁹⁵⁵ miljoner kronor skall användas för budgetens finansiering. Återstående brist, i propositionen beräknad till 31.⁸³ miljoner kronor, skulle enligt propositionen täckas genom att från kassafonden tages i anspråk ett motsvarande belopp.

På grund av de beslut, som riksdagen numera fattat i anslagsfrågor, torde skattebudgetens utgiftssida komma att överstiga statsverkspropositionens motsvarande slutsumma med 7.⁵⁶ miljoner kronor, vadan bristen i skattebudgeten synes komma att med omkring 0.¹⁶ miljon kronor överstiga den i propositionen nr 220 beräknade. Efter avdrag för det belopp, som skall bestridas av fonden för statsskuldens amortering, återstår följaktligen en brist av i runt tal 32 miljoner kronor.

Oaktat med hänsyn till nu rådande allmänna ekonomiska konjunkturer betänkligheter måste hysas mot att skattebudgeten i så stor omfattning, som föreslagits, finansieras genom kassafondens anlåtande, har utskottet likväl på förenämnda av chefen för finansdepartementet uttalade skäl icke ansett sig böra föreslå skatteförhöjningar eller nya skatter för täckande av nämnda brist.

Utskottet har därför föreslagit, att inkomst- och förmögenhetsskatten skall utgå efter ett procenttal av 145. Med stöd av ovan införda, inom finansdepartementet upprättade promemoria rörande utfallet av 1931 års taxering har utskottet ansett sig kunna för nästa budgetår beräkna, att i inkomst- och förmögenhetsskatt skall inflyta ett belopp av 158 miljoner kronor.

Utskottet hemställer följaktligen,

A) att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag angående skatteprocenten, besluta, att inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1931 skall utgå med 145 procent av de i 18 § i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgade grundbelopp;

B) att inkomst- och förmögenhetsskatten måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till kronor 158,000,000.

2:o.

Utjämningskatten.

Kungl. Maj:ts förslag angående beräkning av utjämningskatten har ej givit utskottet anledning till erinran. Utskottet hemställer därför,

att utjämningskatten måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 4,800,000.

3:o.

Utskiftningsskatten.

Utskottet, som saknat anledning att frångå den av Kungl. Maj:t föreslagna beräkningen, får hemställa,

att utskiftningsskatten måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 100,000.

4:o.

Bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter.

I likhet med vad Kungl. Maj:t föreslagit får utskottet hemställa,

att bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 500,000.

5:o.

Stämpelmedlen.

Mot den av Kungl. Maj:t föreslagna beräkningen av stämpelmedlen har utskottet ej funnit anledning till erinran. Utskottet hemställer därför,

att stämpelmedlen måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 53,000,000.

6:o.

Automobilskattemedlen.

Denna inkomsttitel har, såsom ovan omförmälts, i statsverkspropositionen beräknats till 52 miljoner kronor.

Riksdagen har emellertid numera beslutat, dels att utöver den i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit stadgade skatten å bensin skall erläggas en tilläggsskatt av 2 öre för liter (bevillningsutskottets betänkande nr 41 och memorial nr 44), dels ock att en tillfällig skatt å bensin av likaledes 2 öre för liter skall erläggas för bensin, som finnes inom riket den dag förordningen om nyssnämnda tilläggsskatt träder i kraft (bevillningsutskottets memorial nr 45). Genom de sålunda beslutade ändringarna i beskattningen torde automobilskattemedlen kunna för nästkommande budgetår beräknas till 60 miljoner kronor.

Utskottet hemställer alltså,

att automobilskattemedlen måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 60,000,000.

7:o.

Tullmedlen.

I statsverkspropositionen har, såsom ovan nämnts, förevarande inkomsttitel beräknats till 138 miljoner kronor. I det föregående har jämväl antytts, att generaltulldirektören i en till finansdepartementet i slutet av april månad detta år lämnad uppgift funnit sig dåmera böra beräkna tullmedlen för nästkommande budgetår till 136 miljoner kronor, men att departementschefen vid framläggandet av propositionen nr 220 ansett skäl föreligga att bibehålla statsverkspropositionens beräkning av tullmedlen.

Utskottet, som icke funnit sig böra frångå sistnämnda beräkning, hemställer,

att tullmedlen måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 138,000,000.

8:o.

Tobaksskatten.

Genom en den 3 januari 1931 dagtecknad proposition, nr 17, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen en höjning av den procentuella värdeskatten å de olika slagen av tobaksvaror med 2 procent, dock med undantag för snus. Denna proposition har numera, på hemställan av bevillningsutskottet i dess betänkande nr 12, av riksdagen bifallits. Som emellertid statsverkspropositionens beräkning av tobaksskatten verkställdes med utgångspunkt från denna skatthöjning och då utskottet icke funnit anledning till erinran mot beräkningen, får utskottet hemställa,

att tobaksskatten måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 67,000,000.

9:o.

Brännvinstillverkningskatten.

Utskottet, som saknat anledning frångå den av Kungl. Maj:t föreslagna beräkningen, får hemställa,

att brännvinstillverkningskatten måtte för budgetåret 1931/1932 beräknats till ..... kronor 18,500,000.

10:o.

Rusdrycksförsäljningsmedlen.

Mot den av Kungl. Maj:t föreslagna beräkningen av rusdrycksförsäljningsmedlen har utskottet ej funnit anledning till erinran. Utskottet hemställer därför,

att rusdrycksförsäljningsmedlen måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas sålunda:

Rusdrycksförsäljningsmedel:

Partihandelsbolag	kronor 9,000,000
Detaljhandelsbolag	» 24,000,000.

11:o.

Omsättnings- och utskänkningskatten å spritdrycker.

I en den 3 januari 1931 dagtecknad proposition, nr 16, har Kungl. Maj:t framlagt förslag om fortsatt tillämpning intill utgången av juni månad år 1932 av förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningskatt å spritdrycker med däri genom förordningarna den 20 juni 1924 (nr 228) och den 22 mars 1929 (nr 42) gjorda ändringar. På hemställan av bevillningsutskottet (betänkande nr 30) har denna proposition av riksdagen numera bifallits.

I likhet med vad Kungl. Maj:t föreslagit får utskottet hemställa,

att omsättnings- och utskänkningskatten å spritdrycker måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 40,000,000.

12:o.

Maltskatten.

Då utskottet icke funnit anledning till erinran mot den av Kungl. Maj:t föreslagna beräkningen av förevarande inkomsttitel, får utskottet hemställa,

att maltskatten måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 17,500,000.

13:o.

Postverket (överskott).

I överensstämmelse med vad Kungl. Maj:t föreslagit får utskottet hemställa,

att överskottet å postverket måtte för budgetåret 1931/1932 beräknas till ..... kronor 15,000,000.

Stockholm den 30 maj 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge, Örne, Boman, Björnsson, Leander, Månsson i Furuviik, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Björklund, Olsson i Golvasta, Wohlin, Olsson i Gävle, Nilsson i Hörby, Åström, Wijkström, Larsson i Örbyhus, Andersson i Katrineholm och Larson i Tönnersa.

Reservation

av herr *Wohlin*.
